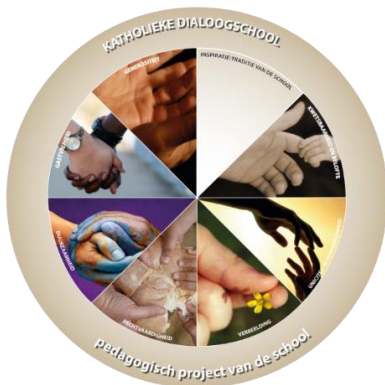

Verbeelding: het vanzelfsprekende doorbreken...

Verbeelding heeft de ziel vleugels, houdt de hoop levendig. Waar levensbeschouwing kaders biedt aan religie en zingeving, zet verbeelding aan die kaders te doorbreken. Traditie en cultuur worden weer nieuw in levende beelden en andere contexten, de verbeelding laat de eigen identiteit herboren worden.

Bij onze leerlingen, van de kleuterklas tot het hoger onderwijs, zie we een rijk palet aan verbeelding in de vorm van woorden, beelden, klanken en kleuren. Scholen spelen een belangrijke rol in de ontwikkeling van die verbeelding. De uitbeelding van deze verbeelding is niet voor niets opgenomen in het lessenpakket, in ZILL en het gemeenschappelijke funderend leerplan voor het secundair onderwijs.

Verbeelding is ook niet mogelijk zonder zelfkennis, zonder het vermogen om in de huid van een ander te kruipen en vraagt ook de nodige kennis van zichzelf en de wereld waarin de leerling is geboren. De school is de plaats bij uitstek waar jongeren uitgenodigd worden om het eigen kader te doorbreken in dialoog met anderen, met andere referentiekaders, geloofsovertuigingen, culturen...

De Bijbel, van de Aartsvaders Abraham, Isaak en Jacob tot en met Jezus'spreken en handelen is vol van verbeelding. Misschien kan Jezus ons inspireren... Jezus als leraar gebruikte verbeelding om Zijn boodschap te verkondigen. Denken we maar aan de vele

gelijkenissen die de kern uitmaken van het Evangelie van Matteüs. (bvb. Mt. 13) Een gelijkenis wekt eerst de indruk dat het ineens over iets anders gaat. In die zin kan je zeggen dat een gelijkenis afstand schept en het gewone verhaal onderbreekt. Maar juist daardoor bezit een gelijkenis een kracht, zij zet ons aan tot denken en spitst de aandacht. Met opzet vertellen gelijkenissen vaak ongewone en paradoxale dingen, waardoor we als lezer geraakt worden. We worden uitgenodigd om onze eigen gewoonten en manier van leven ter discussie te stellen, om na te denken over onze eigen persoonlijke identiteit in relatie én in dialoog met de ander, om keuzes te maken, om te kiezen voor de Weg die Jezus ons aanwijst. Een gelijkenis is een oproep om anders te leven, om met verbeelding onze eigen kaders te doorbreken en verder te groeien als mens, als christen. Een gelijkenis is ook een oproep om met verbeelding in het verhaal van Jezus te gaan staan en de dingen in een ander perspectief te zien. Als we de dingen anders zien, zullen we dingen anders doen. Jezus maakt de wereld nieuw voor diegenen die zijn verbeelding deelden en delen.

Enkele richtvragen voor een verder gesprek:

- Is er in jouw school ruimte voor de verbeelding, voor het niet meetbare en niet beheersbare? Mogen/kunnen leerlingen en collega's experimenteren en met verbeelding de kaders doorbreken?
- Zie jij de verbeelding als een wegwijzer voor jouw opdracht in het onderwijs?
- De Bijbel, het inspiratieboek bij uitstek voor elke christen, is doordeesemd van verbeelding. Welke rol heeft die verbeelding voor jouw persoonlijke identiteit als mens en als professional/bestuurder? De identiteit van je leerlingen (of collega's)? De identiteit van jouw school?